

दानिएलको पुस्तक - अठसठौँ नम्बर

इजकिएल अध्याय आठको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशको उद्घाटन: आइतबारको व्यवस्था र अन्तिम दिनहरू

Jeff Pippenger
2024-02-01

इजकिएल अध्याय आठ पवित्रशास्त्रका सबैभन्दा सजिलै बुझिने भविष्यसूचक अध्यायहरूमध्ये एक हो। यस अध्यायको एउटा स्पष्ट आरम्भबिन्दु छ।

छैठौँ वर्षमा, छैठौँ महिनामा, महिनाको पाँचौँ दिनमा, जब म मेरो घरमा बसिरहेको थिएँ, र यहूदाका अगुवाहरू मेरा सामुन्ने बसेका थिए, तब त्यहाँ परमप्रभु परमेश्वरको हात ममाथि आयो। इजकिएल ८:१।

यस दर्शनको स्पष्ट अन्त्य एघारौँ अध्यायमा छ।

पछि आत्मा मलाई उठायो, र परमेश्वरका आत्माद्वारा दर्शनमा मलाई कल्दियामा बन्दीहरूसमक्ष ल्यायो। तब मैले देखेको दर्शन मबाट माथि उठेर गयो। त्यसपछि परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएका सबै कुराहरू मैले बन्दीहरूलाई सुनाएँ। इजकिएल ११:२४, २५।

आठौँ अध्यायको दर्शन छैटौँ वर्षको छैटौँ महिनाको पाँचौँ दिनमा आरम्भ हुन्छ, ठीक त्यही दिनभन्दा एक दिनअघि जब मिति “६६६” सँग मेल खान्छ; र निःसन्देह, त्यो दर्शन आइतबारको व्यवस्थाबारे हो, जुन पशुको छाप हो, जसको संख्या “पापको मानिस” को संख्या हो, र साथै सातमध्ये पर्ने आठौँ राज्यको पनि संख्या हो। “६६६” संख्यामाथि विजय प्राप्त गर्नेहरूले परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्छन्, र नवौँ अध्यायमा परमेश्वरको छाप अन्तिम दिनहरूका परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूमाथि लगाइँदैछ।

अनि मैले स्वर्गमा अर्को एउटा चिन्ह देखें, महान् र अचम्मको, सात स्वर्गदूतहरू, जससँग अन्तिम सात विपत्तिहरू थिए; किनकि तिनीहरू परमेश्वरको क्रोध पूरा भएको छ। अनि मैले आगोसँग मिसिएको जस्तो एउटा सिसाको समुद्र देखें; र ती, जसले त्यस पशुमाथि, त्यसको मूर्तिमाथि, त्यसको छापमाथि, र त्यसको नाउँको सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गरेका थिए, परमेश्वरका वीणाहरू लिएर त्यस सिसाको समुद्रमाथि उभिरहेका छन्। अनि तिनीहरू परमेश्वरका दास मोशाको गीत, र थुमाको गीत गाउँछन्, यसो भन्दै, हे सर्वशक्तिमान् प्रभु परमेश्वर, तपाईंका कार्यहरू महान् र अचम्मका छन्; हे सन्तहरूका राजा, तपाईंका मार्गहरू न्यायी र सत्य छन्। प्रकाश १५:१-३।

अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै (किनकि सात अन्तिम विपत्तिसहितका सात स्वर्गदूतहरूले प्रकाशको अर्को अध्यायमा परमेश्वरको क्रोध खन्याउन लागेका छन्), परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरू पहिचान गरिन्छन्। तिनीहरूले चार कुरामाथि विजय प्राप्त गरेका छन्। यहाँ “विजय” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ जित्नु, अर्थात् पराजित गर्नु हो। विश्वासीहरूले त्यस पशु, पशुको प्रतिमा, पशुको छाप, र त्यसको नामको सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गरेका छन्। यस विजयमा यो तथ्य पनि समावेश छ कि तिनीहरूले ती चार प्रतीकहरूले के जनाउँछन् भन्ने कुरा बुझेका छन्। ती चार भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकहरूले वास्तवमा के प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने जान्ने मानिसहरूको प्रतिशत अत्यन्त सानो मात्र छ।

संसारले पहिले अध्याय सत्रमा वर्णित पापसी नै बाबेलकी वेश्या हो भनेर जान्दथ्यो, तर परमेश्वरको वचनले चिनाएझैं पृथ्वीका राजाहरूसँग व्यभिचार गर्ने टायरकी वेश्याको समझ संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासको क्रममा बिसिईएको छ। पशुमाथि विजय प्राप्त गर्नु भन्नाले सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्दै बाइबलको भविष्यवाणीको पशु पापसी नै हो भन्ने कुरा यथार्थ रूपमा ठहर गर्नु हो। त्यसको ठीक पछिल्लो अध्यायमा अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताले संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ डोर्काउँछन्, र अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका विश्वासयोग्य

जनहरूले ती तीन शक्तिहरू को हुन् भन्ने अवश्य जान्नुपर्छ।

अनि छैटौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कटोरा महान् यूफ्रेटिस नदीमाथि खन्यायो; अनि त्यसको पानी सुकाइयो, ताकि पूर्वतर्फका राजाहरूका लागि बाटो तयार पारियोस्। अनि मैले अजिङ्गरको मुखबाट, पशुको मुखबाट, र झूटा अगमवक्ताको मुखबाट भ्यागुताजस्ता तीन अशुद्ध आत्माहरू निस्कंदै गरेको देखें। किनकि तिनीहरू चमत्कारहरू गर्ने दुष्टात्माहरूका आत्माहरू हुन्, जो सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको त्यस महान् दिनको युद्धका लागि तिनीहरूलाई भेला गराउन पृथ्वीका राजाहरू र सारा संसारका राजाहरूकहाँ निस्केर जान्छन्। हेर, म चोरझैँ आउँछु। धन्य त्यो हो, जो जागा रहन्छ, र आफ्ना वस्त्र सुरक्षित राख्छ, नत्रता ऊ नाङ्गै हिँड्ला, र मानिसहरूले उसको लज्जा देख्लान्। अनि उसले तिनीहरूलाई हिब्रू भाषामा आर्मागिडोन भनिने ठाउँमा भेला गरायो। प्रकाश 16:12-16।

पशुमाथिको विजय भनेको पशु को हो भन्ने कुरालाई सही रूपमा बुझ्ने विजय हो। भर्खरै उद्भूत गरिएको खण्डले जागा रहनेहरू र आफ्ना वस्त्र जोगाइराख्नेहरूमाथि आशिष् उच्चारण गर्दछ, तर छैटौँ विपत्तिसम्म आइपुग्दा सबै मानिसहरूका लागि अनुग्रहको अवधि पूर्णतः बन्द भइसकेको हुन्छ। जब मिखाएल उठ्नुहुन्छ, तब मानव अनुग्रहको अवधि बन्द हुन्छ, र त्यसपछि अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइन्छन्। अनुग्रहको अवधि बन्द भएपछि वस्त्र परिवर्तन गर्ने कुनै उपाय हुँदैन, तैपनि छैटौँ विपत्तिसँग सम्बन्धित एउटा चेतावनी छ। त्यो चेतावनी अनुग्रहको अवधि बन्द हुनुभन्दा अघि पशुको सही समझ राख्नुसँग सम्बन्धित छ, र यदि तिमीहरूसँग त्यो समझ छैन भने, अनुग्रहको अवधि बन्द हुनुभन्दा अघि तिमीहरूले ख्रीष्टको धार्मिकताको वस्त्र गुमाउनेछौ।

“वचनको समझमा भ्रमित हुनेहरू, जसले ख्रीष्टविरोधीको अर्थ देख्न असफल हुन्छन्, तिनीहरूले निश्चय नै आफूलाई ख्रीष्टविरोधीको पक्षमा उभ्याउनेछन्। अहिले हाम्रो लागि संसारसँग आत्मसात् हुने कुनै समय छैन। दानिएल आफ्नो भागमा र आफ्नो स्थानमा उभिइरहेका छन्। दानिएल र यूहन्नाका भविष्यवाणीहरू बुझ्नुपर्छ। तिनीहरूले एक-अर्काको व्याख्या गर्छन्। तिनीहरूले संसारलाई त्यस्ता सत्यहरू दिन्छन्, जुन प्रत्येक व्यक्तिले बुझ्नुपर्छ। यी भविष्यवाणीहरू संसारमा साक्षी हुनुपर्नेछन्। यी अन्तिम दिनहरूमा तिनीहरूको परिपूर्तिद्वारा, तिनीहरूले आफैँलाई स्पष्ट पार्नेछन्।” Kress Collection, 105.

यदि कुनै व्यक्तिले ख्रीष्टविरोधी भनेको पापसी हो भन्ने कुरा बुझ्दैन भने, अन्ततः ऊ पापसीकै पक्षमा पुग्नेछ, अथवा यूहन्नाले लेखेझैँ, ऊ नाङ्गै हिँड्नेछ र आफ्नो लज्जा प्रकट गर्नेछ। पशुमाथि विजय प्राप्त गर्नु भनेको पशु पापीय शक्ति हो, र पापीय शक्तिबारे प्रकट गरिएको सबै कुरा बुझ्नु हो। जसले विजय प्राप्त गर्छन् र पापसी नै पापको मानिस हो भन्ने बुझ्छन्, उनीहरूले पापसीको प्रतिमाले मण्डली र राज्यको संयोजनको सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुरा पनि बुझ्नुपर्नेछ, जसमा त्यस सम्बन्धमाथि मण्डलीकै नियन्त्रण हुन्छ।

दानियेलको पुस्तकमा मण्डली र राज्यको संयोजनरूप जनावरको संरचनालाई उजाड पार्ने अपराधको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। अपराध पाप हो, र पापीय जनावरलाई गठन गर्ने पाप त्यो हो जब राजाहरूले आफ्नो शक्ति पापीय अधिकारलाई सुम्पन्छन्। यसो गर्दा उनीहरूले आत्मिक व्यभिचार गर्छन्, जुन दानियेलको उजाड पार्ने अपराध र यूहन्नाको जनावरको प्रतिमा हो।

पापीय प्रतिमामाथि विजय प्राप्त गर्नु भनेको परमेश्वरको वचनद्वारा यो बुझ्नु हो कि संयुक्त राज्य अमेरिकाले पहिले यही सम्बन्ध स्थापित गर्छ, र चाँडै नै आउन लागिरहेको आइतबारको व्यवस्थाद्वारा त्यसलाई अनुमोदन गर्छ, अनि त्यसपछि सम्पूर्ण संसारलाई त्यही सम्बन्ध स्वीकार गर्न बाध्य पार्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा पृथ्वीमाथि थोपारिने कलीसिया र राज्यको सम्बन्ध, व्यवस्थाहरूमा नियन्त्रणकारी शक्तिको रूपमा पोपसत्तासँग गठबन्धनमा प्रवेश गर्ने एक-विश्व सरकार (संयुक्त राष्ट्रसंघ) मिलेर बनेको छ। पशुको प्रतिमामाथि विजय प्राप्त गर्नु भनेको, परमेश्वरको भविष्यवाणीपूर्ण वचनद्वारा, पशुको प्रतिमाले यिनै कुराहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने कुरा बुझ्नु हो।

पशु र पशुको मूर्तिमाथि विजय प्राप्त गर्नुमा पशुको (पापत्वको) अधिकारको छापसम्बन्धी समझ प्राप्त गर्नु पनि समावेश छ।

पशुको छाप भनेको परमेश्वरको विश्रामदिनको रूपमा आइतबारको बलपूर्वक पालना हो। छापमाथि विजय प्राप्त गर्नका लागि आइतबारको आराधना सूर्यको आराधना हो, र त्यो मूर्तिपूजक बाल-आराधनाभन्दा कम केही होइन भन्ने कुरा बुझ्नु आवश्यक छ। यस विजयमा यो सत्य पनि समावेश छ कि मानिसहरूमाथि बलपूर्वक थोपरिनुअघि कसैले पनि पशुको छाप ग्रहण गर्दैन।

“तर विगत पुस्ताका ख्रीष्टियनहरूले आइतबार पालन गर्थे, यसो गर्दा उनीहरू बाइबलको विश्रामदिन नै पालन गरिरहेका छन् भन्ने ठानी; र अहिले पनि प्रत्येक मण्डलीमा—रोमन क्याथोलिक समुदायसमेत अपवाद नभई—यस्ता सच्चा ख्रीष्टियनहरू छन्, जसले इमानदारीपूर्वक आइतबार ईश्वरीय नियुक्तिको विश्रामदिन हो भन्ने विश्वास गर्छन्। परमेश्वरले तिनीहरूको उद्देश्यको निष्कपटता र उहाँका सामु तिनीहरूको खरापन ग्रहण गर्नुहुन्छ। तर जब आइतबारको पालन कानुनद्वारा लागू गरिनेछ, र साँचो विश्रामदिनको दायित्वबारे संसारलाई ज्योति दिइनेछ, तब जसले परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरेर रोमको भन्दा उच्च अधिकार नभएको एक विधिलाई मान्नेछ, त्यसले त्यसैद्वारा परमेश्वरभन्दा माथि पापसत्तालाई आदर गर्नेछ। उसले रोमलाई र रोमद्वारा नियुक्त गरिएको संस्थालाई लागू गराउने शक्तिलाई श्रद्धाञ्जलि अर्पण गरिरहेको हुन्छ। उसले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिको आराधना गरिरहेको हुन्छ। जब मानिसहरूले त्यस संस्थालाई अस्वीकार गर्नेछन्, जसलाई परमेश्वरले आफ्नो अधिकारको चिन्ह हो भनी घोषणा गर्नुभएको छ, र त्यसको सट्टामा रोमले आफ्नो सर्वोच्चताको प्रतीकरूपमा रोजेको कुरालाई आदर गर्नेछन्, तब तिनीहरूले त्यसैद्वारा रोमप्रतिको निष्ठाको चिन्ह—‘पशुको छाप’—ग्रहण गर्नेछन्। अनि यो विषय यसरी स्पष्ट रूपमा जनतासामु प्रस्तुत नभएसम्म, र उनीहरूलाई परमेश्वरका आज्ञाहरू र मानिसहरूका आज्ञाहरूबीच छनोट गर्न नल्याइएसम्म, उल्लङ्घनमा निरन्तर रहनेहरूले ‘पशुको छाप’ प्राप्त गर्नेछैनन्।” *The Great Controversy*, 449.

जन्तुमाथि, जन्तुको प्रतिमामाथि, र जन्तुको छापमाथि विजय प्राप्त गर्नेहरूले उसको नामको सङ्ख्यामाथि पनि विजय प्राप्त गर्नेपछि। इतिहासको त्यस अवधिमा, जब टायरकी वेश्या बिसिएकी थिइनन्, प्रोटेस्टेन्ट संसारलाई थाहा थियो कि पोपतन्त्र नै ख्रीष्टविरोधी हो। उनीहरूलाई थाहा थियो कि पावलले पोपतन्त्रलाई “त्यो दुष्ट,” “पापको मानिस,” “अधर्मको रहस्य” र “विनाशको पुत्र; जसले आफूलाई परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने सबैभन्दा विरोध गर्छ र आफूलाई तिनसबैभन्दा माथि उचाल्छ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरको मन्दिरमा परमेश्वरझैं बसेर आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ” भनेर चिनाएका थिए। तर अब टायरकी महान् वेश्या बिसिइसकेकी छिन्।

विगत युगहरूमा आइसोप्सेफी, वा जेमाट्रिया, का विभिन्न अनुप्रयोगहरू थिए, जसले “666” संख्या प्रतीकात्मक रूपमा पोपतन्त्रलाई जनाउँछ भन्ने देखाउँथे। यसको एउटा शास्त्रीय उदाहरण यो हो कि पोपको माइटरमा *Vicarius Filii Dei* भन्ने शब्दहरू लेखिएका छन्। *Vicarius Filii Dei*, जसको अर्थ “परमेश्वरका पुत्रको प्रतिनिधि” हो, र त्यसैले यसले उहाँ परमेश्वरको मन्दिरमा आसनासीन भई आफूलाई परमेश्वर भएको दाबी गर्ने उनको दाबीलाई सम्बोधन गर्दछ। *Vicarius Filii Dei* का ल्याटिन अक्षरहरूको संख्यात्मक मान छ सय छयासट्टी हुन्छ।

जनावर, जो पापीय शक्ति हो, आफ्नो सङ्ख्याद्वारा चिनिन्छ, र यसको सङ्ख्या “666” हो; तर पापको मानिसले 1798 मा घातक घाउ पायो, र बिसिएको छ। अन्तिम दिनहरूमा त्यो घातक घाउ निको पारिनु छ, र घातक घाउको निको हुनुबाट यो पहिचान हुन्छ कि संयुक्त राज्य अमेरिकाले पहिले आफ्नै राष्ट्रभित्र जनावरको एउटा प्रतिरूप निर्माण गर्छ, र त्यसपछि संसारलाई पनि त्यसै गर्न बाध्य पार्छ।

संसारमा रहेको पशुको प्रतिमा दुवै रूपमा द्वैध र त्रैध छ। भविष्यवाणीका दृष्टिले यो द्वैध छ, किनकि यो मण्डली र राज्यको संयोजनबाट बनेको छ; तर यो त्रैध छ, किनकि यो अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताबाट बनेको छ। जब संसारलाई आरमागेदोनतर्फ डोर्‍याउने ती शक्तिहरूको त्रैध संघ स्थापना हुनेछ, तब तिनीहरू सातमध्येबाट भएको आठौँ राज्य हुने त्यो पशु हुनेछन्, र त्यो छैटौँ राज्यको त्रैध संघ पनि हुनेछ। अन्तिम दिनहरूमा पशुको नामको संख्या

फेरि “666” नै हो, किनकि यसले तीन राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ, जसमध्ये प्रत्येक छैटौँ राज्यको एक अंश हो।

पशु, त्यसको प्रतिमा, त्यसको छाप, र त्यसको नामको सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गर्नु भनेको “आठौँ सातमध्येकै हो” भन्ने पहेलीलाई बुझ्नु हो, जुन दानिएल २ को रहस्य हो, र जसलाई बुझ्न दानिएलले प्रार्थना गरेका थिए। यो येशू ख्रीष्टको प्रकाशको एउटा तत्त्व हो, जो अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै खोलिन्छ, किनकि यूहन्नाले भनेझैं, “समय नजिकै छ।” यस कारणले, त्यो विजय प्राप्त गर्नेहरू विपत्तिहरू खन्याउने स्वर्गदूतहरूसँगै भएको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, किनकि तिनीहरूले अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै त्यो विजय, अर्थात् आवश्यक भविष्यवाणीसम्बन्धी समझ, प्राप्त गर्छन्।

जसले यो बुझ्छन् कि येशू ख्रीष्टको प्रकाशन अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि नै खोलिन्छ, र “६६६” भन्ने संख्या त्यस दर्शनको एक अंश हो, तिनीहरूले इजकिएल अध्याय आठको दर्शन पाँचौँ दिनमा सुरु हुन्छ भन्ने कुरा छुटाउनेछैनन् (जुन छैटौँ दिनअघिको दिन हो), छैटौँ महिनाको छैटौँ वर्षमा। अध्याय आठको अन्त्यसम्म आइपुग्दा पच्चीस जना मानिसहरू सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका छन्, र अध्याय नौले परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेहरूलाई पहिचान गर्छ।

दर्शनको प्रसङ्ग पशुको छाप र परमेश्वरको मोहोर हो, र “666” सङ्ख्याद्वारा पूर्वछायित आइतबारको व्यवस्थामा कृपाकाल समाप्त हुनुअघि नै यो दर्शन उद्घाटित गरिन्छ। तर संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने भनेर पहिचान गरिएको कृपाकालको समाप्ति मानवजातिको कृपाकालको समाप्ति होइन; त्यो केवल सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूका लागि मात्र कृपाकालको समाप्ति हो।

यो दर्शन यरूशलेमभित्र घटित भइरहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जो सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीको एक प्रतीक हो। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू नै त्यस्तो एकमात्र वर्ग हुन्, जो त्यही समय र त्यहीँ, शबाथको ज्योतिको आधारमा उत्तरदायी ठहरिन्छन्।

“यदि सत्यको ज्योति तपाईंलाई प्रस्तुत गरिएको छ, जसले चौथो आज्ञाको विश्रामदिनलाई प्रकट गर्दछ, र देखाउँछ कि आइतबारको पालनका लागि परमेश्वरको वचनमा कुनै आधार छैन, र तैपनि तपाईं अझै पनि झूटो विश्रामदिनलाई नै समातिरहनुहुन्छ, परमेश्वरले ‘मेरो पवित्र दिन’ भन्नुभएको विश्रामदिनलाई पवित्र राख्न इन्कार गर्नुहुन्छ भने, तपाईंले पशुको छाप ग्रहण गर्नुहुन्छ। यो कहिले हुन्छ?—जब तपाईं आइतबार श्रमबाट विराम लिन र परमेश्वरको आराधना गर्न आदेश दिने आज्ञालाई पालन गर्नुहुन्छ, जबकि तपाईंलाई थाहा छ कि आइतबारलाई साधारण कामकाजी दिनभन्दा भिन्न ठहराउने एक शब्द पनि बाइबलमा छैन, तब तपाईं पशुको छाप ग्रहण गर्न सहमति जनाउनुहुन्छ, र परमेश्वरको छापलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ। यदि हामीले यो छाप हाम्रो निधारमा वा हाम्रो हातमा ग्रहण गर्यौं भने, आज्ञा नमान्नेहरूका विरुद्ध उच्चारित न्यायहरू हामीमाथि अवश्य पर्नेछन्। तर जीवित परमेश्वरको छाप तिनीहरूमाथि लगाइन्छ, जसले प्रभुको विश्रामदिनलाई अन्तःकरणपूर्वक पालन गर्छन्।”

Review and Herald, April 27, 1911.

इजकिएलको आठौँ अध्यायदेखि एघारौँ अध्यायसम्मको दर्शनले यरूशलेमको अनुग्रह-अवधिको अन्त्यसम्म पुऱ्याउने इतिहासलाई पहिचान गर्दछ। यो घटना “666” को आगमन हुनुभन्दा केवल एक दिनअगाडि घटिरहेको रूपमा चित्रित गरिएको छ, र आठौँ अध्यायले यरूशलेमभित्र बढ्दो विद्रोहलाई चिह्नित गर्दछ, जो अन्ततः प्रमुख पुरुषहरूले सूर्यलाई दण्डवत् गर्दै पशुको छाप ग्रहण गर्ने अवस्थासम्म पुग्छ।

नवौँ अध्यायले एक स्वर्गदूतलाई यरूशलेमभरि हिंडिरहेको देखाउँछ (यसरी एउटा प्रगतिशील क्रमलाई संकेत गर्दै), र त्यसपछि आउने विनाशकारी स्वर्गदूतहरूले छाप नभएका सबैलाई मार्नुअघि उसले एक वर्गमाथि छाप लगाउँछ। यी दुवै अध्यायहरूले आइतबारको व्यवस्थासम्म पुऱ्याउने एक प्रगतिशील इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जहाँ एक वर्ग सूर्यको सामु निहुरिन्छ, र अर्कोले परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्छ। त्यसपछि दुष्टहरू यरूशलेमबाट हटाइन्छन्, किनकि आइतबारको व्यवस्थाले दुष्ट र बुद्धिमान्बीच छुट्याउँछ।

इजकिएल अध्याय ९ मा चित्रित गरिएको छाप लगाउने कार्य नै प्रकाशको पुस्तकको अध्याय ७ मा चित्रित गरिएको त्यही छाप लगाउने कार्य हो।

“यदि यस्ता दृश्यहरू आउन लागेका छन्, यदि दोषी संसारमाथि यति भयानक न्यायहरू आउनेछन् भने, परमेश्वरका जनहरूका लागि शरण कहाँ हुनेछ? क्रोध टरिसकेसम्म तिनीहरू कसरी सुरक्षित राखिनेछन्? यूहन्नाले प्रकृतिका तत्त्वहरू—भूकम्प, आँधीबेहरी, र राजनीतिक संघर्ष—चार स्वर्गदूतहरूले रोकेर राखिएका रूपमा देखेछन्। यी बतासहरू परमेश्वरले तिनीहरूलाई छोडिदिनु भन्ने वचन नदिनुजेल नियन्त्रणमा छन्। यहीँ परमेश्वरको मण्डलीको सुरक्षा छ। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले उहाँको आज्ञापालन गर्दै पृथ्वीका बतासहरू रोकेर राखेछन्, ताकि परमेश्वरका सेवकहरूका निधारहरूमा छाप नलगाइएसम्म ती बतासहरू न त पृथ्वीमाथि बहून्, न समुद्रमाथि, न कुनै रूपमाथि। पूर्वतर्फबाट (वा सूर्योदयतर्फबाट) उक्लँदै गरेको पराक्रमी स्वर्गदूत देखिन्छ। यी सबै स्वर्गदूतहरूमध्ये सबैभन्दा शक्तिशाली यस स्वर्गदूतको हातमा जीवित परमेश्वरको, अथवा उहाँकै, जसले मात्र जीवन दिन सक्नुहुन्छ, त्यो छाप छ; उहाँले निधारहरूमा त्यो चिह्न वा लेख अंकित गर्न सक्नुहुन्छ, जसलाई अमरत्व, अनन्त जीवन प्रदान गरिनेछ। यिनै सर्वोच्च स्वर्गदूतको स्वरमा यस कार्य पूरा नभएसम्म, र तिनलाई फुकुवा गर्ने आह्वान उसैले नदिएसम्म, ती चार बतासहरूलाई रोकिराख्न ती चार स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा दिने अधिकार थियो।”

“संसार, शरीर, र शैतानमाथि विजय प्राप्त गर्नेहरू नै जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्ने अनुग्रहप्राप्त जनहरू हुनेछन्। जसका हातहरू शुद्ध छैनन्, जसका हृदयहरू पवित्र छैनन्, तिनीहरूले जीवित परमेश्वरको छाप पाउनेछैनन्। जसले पापको योजना बनाइरहेका छन् र त्यसैलाई आचरणमा उतारिरहेका छन्, तिनीहरूलाई छोडिनेछ। केवल तिनीहरू मात्र, जो परमेश्वरको सामु आफ्नो मनोभावमा महान् प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्तको दिनमा पश्चात्ताप गर्दै र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै रहनेहरूको स्थान पूरा गरिरहेका छन्, परमेश्वरको संरक्षणका योग्य ठहरिई चिन्हित र मान्यता प्राप्त हुनेछन्। आफ्ना मुक्तिदाताको प्रकट हुने समयको निम्ति अडिगतापूर्वक हेर्दै, पर्ख्दै, र जागा रहँदै बसेकाहरूका नामहरू—बिहानीको प्रतीक्षामा रहनेहरूभन्दा पनि अझ उत्कटतापूर्वक र अभिलाषापूर्वक—छाप लगाइएकाहरूको साथमा गणना गरिनेछ। सत्यको सम्पूर्ण ज्योति आफ्ना प्राणहरूमा चम्किरहेको हुँदाहुँदै पनि, जसका कामहरू तिनीहरूले मुखले स्वीकार गरेको विश्वासानुरूप हुनुपर्ने हो, तर जो पापद्वारा मोहित भई आफ्ना हृदयहरूमा मूर्तिहरू खडा गर्छन्, परमेश्वरको सामु आफ्ना प्राणहरू भ्रष्ट पार्छन्, र पापमा तिनीहरूसँग एकजुट हुनेहरूलाई पनि अशुद्ध तुल्याउँछन्, तिनीहरूका नामहरू जीवनको पुस्तकबाट मेटाइनेछन्, र तिनीहरूलाई मध्यरात्रिको अन्धकारमा छोडिनेछ, जहाँ तिनीहरूका बत्तीहरूसँग तिनीहरूका भाँडाहरूमा कुनै तेल हुनेछैन। ‘मेरो नाउँको भय मान्ने तिमीहरूका निम्ति धार्मिकताको सूर्य आफ्ना पखेटाहरूमा आरोग्यता लिएर उदाउनु हुनेछ।”

“परमेश्वरका सेवकहरूको यो छाप लगाइने कार्य त्यही हो, जुन इजकिएललाई दर्शनमा देखाइएको थियो। यूहन्ना पनि यस अत्यन्तै चकित पार्ने प्रकाशको साक्षी भएका थिए। उनले समुद्र र त्यसका छालहरू गर्जिरहेका देखे, र मानिसहरूका हृदय भयले विफल भइरहेका देखे। उनले पृथ्वी हलाइएकी, र पर्वतहरू समुद्रको बीचमा फालिएका देखे (जुन शाब्दिक रूपमै भइरहेको छ), त्यसको पानी गर्जिरहेको र उद्वेलित भइरहेको, र त्यसको उर्लाइले पर्वतहरू कामिरहेका देखे। उनलाई महामारीहरू, संक्रामक रोग, अनिकाल, र मृत्युले आफ्नो भयानक कार्य पूरा गरिरहेका देखाइयो।” Testimonies to Ministers, 445.

प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायमा उल्लिखित एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने कार्य इजकिएलको नवौँ अध्यायमा पनि चित्रित गरिएको छ, र छाप लगाउने स्वर्गदूत पूर्वबाट उक्लेर आउने सबैभन्दा शक्तिशाली स्वर्गदूत हो। जो नष्ट हुन्छन्, जसका नाउँहरू जीवनको पुस्तकबाट मेटाइन्छन्, तिनीहरूलाई “आफ्ना बत्तीहरूसहित आफ्ना भाँडाहरूमा तेल नभएका” भनी चित्रित गरिएको छ। इजकिएलको आठौँदेखि एघारौँ अध्यायसम्मको दर्शनमा देखाइएका दुई वर्ग मत्ती पच्चीसका बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरू हुन्, र त्यसैले तिनीहरू एडभेन्टिस्टहरू हुन्।

“मत्ती 25 मा उल्लिखित दस कन्याहरूको दृष्टान्तले पनि एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।” The Great Controversy, 393.

सिस्टर ह्वाइटले विशेष रूपमा इजकिएलको दर्शनको यरूशलेमलाई एड्भेन्टवादको रूपमा चिनाउनुहुन्छः

“परमेश्वरका सच्चा जनहरू, जसका हृदयमा प्रभुको कार्यको आत्मा र आत्माहरूको मुक्तिको भावना बसोबास गर्दछ, तिनीहरूले पापलाई सधैं त्यसको वास्तविक, पापपूर्ण स्वरूपमै देखेछन्। तिनीहरू सदैव परमेश्वरका जनहरूलाई सजिलै घेरिने पापहरूसित व्यवहार गर्दा विश्वासयोग्य र स्पष्ट व्यवहारको पक्षमा रहनेछन्। विशेष गरी मण्डलीको निम्ति अन्तिम कार्यमा, ती एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने समयमा, जो परमेश्वरको सिंहासनअगाडि निर्दोष उभिनुपर्नेछन्, तिनीहरूले परमेश्वरको नाम स्वीकार गर्ने जनहरूको दुष्कर्महरूलाई अत्यन्तै गहिरोसित अनुभव गर्नेछन्। यो कुरा अगमवक्ताको दृष्टान्तद्वारा अन्तिम कार्यको चित्रणमा शक्तिशाली रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ प्रत्येक जनाको हातमा एउटा वधको हतियार रहेको पुरुषहरूको रूपमा देखाइएको छ। तिनीहरूमध्ये एक जना सूक्ष्म मलमलको वस्त्र पहिरेका थिए, र उनको कम्मरपट्टि लेख्ने मसीदानी थियो। ‘अनि परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, सहरको बीचबाट, यरूशलेमको बीचबाट हुँदै जाऊ, र त्यसको बीचमा गरिएका सबै घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूका निधारमा एउटा चिन्ह लगा।’” टेस्टिमोनिय, खण्ड ३, २६६।

इजकिएलका अध्याय आठदेखि एघारसम्मको दर्शनले प्रत्यक्ष रूपमा आइतबारको व्यवस्थासम्म पुग्ने र त्यसैको समयमा अवस्थित एड्भेन्टवादको इतिहासलाई सम्बोधन गर्दछ। यसले यरूशलेम (एड्भेन्टवाद) भित्र रहेका आराधकहरूको दुई वर्गलाई पहिचान गर्दछ, र भविष्यवाणीगत रूपमा येशू ख्रीष्टको प्रकाशसँग सम्बन्धित छ, जुन अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि ठीक पहिले खोलिन्छ, किनकि त्यसका प्रारम्भिक सन्दर्भहरूले भविष्यवाणीगत प्रतीकवादमा “६६६” सङ्ख्या प्रस्तुत गर्छन्। यसो गर्दा यसले अन्तिम दिनहरूमा बुद्धिमानहरूले विजय पाउनेपनि चार कुरामध्ये एउटालाई चिन्हित गर्दछ, र ती चार कुराहरू आठौँ जन “सातमध्येको” हुने ज्योतिका अंश हुन्। प्रकाश अध्याय पन्ध्रले पनि पापसीका चार प्रतीकात्मक पक्षहरूमाथि विजय प्राप्त गर्नेहरूले मोशा र थुमाको गीत गाउँछन् भनी पहिचान गर्दछ।

त्यस दिन यशैयाहले, सत्ताइसौँ अध्यायमा, अन्तिम दिनहरूका धर्मीहरूले दाखबारीको गीत गाउनेछन् भनी भन्छन्; त्यो त्यही गीत हो जुन थुमाले मानिसहरूका बीचमा हिँड्नुहुँदा गाउनुभयो, र जसले एक चुनिएको जनसमूहलाई चिनाउँछ, जो एक नयाँ चुनिएको जनसमूह चयन भइरहँदा पार लगाउँदै छन्। त्यो गीत अन्तिम दिनहरूका “बुद्धिमानहरू” द्वारा इजकिएल नौ र प्रकाश सातको छाप लगाउने कार्यको समयमा गाइन्छ। इजकिएलका अध्याय आठदेखि एघारसम्मको दर्शन त्यही गीतकै एक अंश हो।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

परमेश्वरका साँचो जनहरू, जसका हृदयमा प्रभुको कार्य र आत्माहरूको उद्धारको आत्मा वास गर्दछ, तिनीहरूले सधैं पापलाई त्यसको वास्तविक, पापमय स्वरूपमै हेर्नेछन्। तिनीहरू सधैं त्यस्ता पापहरूका सम्बन्धमा, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई सजिलै घेर्छन्, विश्वासयोग्य र स्पष्ट व्यवहारको पक्षमा रहनेछन्। विशेष गरी मण्डलीका निम्ति अन्तिम कार्यमा, परमेश्वरको सिंहासनको सामु निर्दोष उभिनुपर्ने एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा, तिनीहरूले परमेश्वरका नामधारी जनहरूको अधर्मलाई अत्यन्त गहिरोसँग अनुभव गर्नेछन्। यो कुरा अगमवक्ताको अन्तिम कार्यसम्बन्धी दृष्टान्तमा, प्रत्येकको हातमा संहारको हतियार भएको मानिसहरूको रूपकद्वारा, अत्यन्त प्रभावशाली रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। तिनीहरूमध्ये एक जना सनको वस्त्र पहिरेको थियो, र उसको छेउमा लेखकको मसीदानी थियो। “अनि परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, सहरको बीचबाट, यरूशलेमको बीचबाट जाऊ, र त्यसका बीचमा गरिएका सबै घिनलाग्दा कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र रूँदै पुकारा गर्ने मानिसहरूका निधारहरूमा एउटा चिन्ह लगा।”

“यस समयमा परमेश्वरको सभामा को उभिएका छन्? के ती हुन्, जसले परमेश्वरका नामधारी जनहरूको बीचमा हुने दुष्ट कार्यहरूलाई व्यवहारतः क्षमा दिन्छन्, र पापलाई ताकीद गर्नेहरूका विरुद्ध, खुलेआम नभए पनि, आफ्ना हृदयमा गनगन गर्छन्? के ती हुन्, जसले तिनीहरूको विरोधमा उभिएर दुष्कर्म गर्नेहरूलाई सहानुभूति जनाउँछन्? होइन, कदापि होइन! यदि तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्दैनन्, र कामको भार बोक्नेहरूलाई दबाउने तथा

सियोनमा पापीहरूको हात बलियो पार्ने शैतानको काम त्याग्नै भन्ने, तिनीहरूले परमेश्वरको मुहरद्वारा प्रदान गरिने अनुमोदनको छाप कहिल्यै पाउनेछैनन्। वधका हतियार बोकेका पाँच जना मानिसहरूको कामद्वारा प्रतीकित दुष्टहरूको सामूहिक विनाशमा तिनीहरू पतित हुनेछन्। यस बुँदालाई सावधानीपूर्वक चिन्ह लगाऊः पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा तिनीहरूभित्र अंकित गरिएको सत्यको शुद्ध छाप प्राप्त गर्नेहरू, जो सूती वस्त्र लगाएको मानिसद्वारा लगाइएको चिन्हले प्रतीकित छन्, तिनीहरू नै मण्डलीभित्र गरिने 'सबै घृणित कार्यहरूका कारण आह भर्ने र कराउने' जनहरू हुन्। पवित्रताप्रतिको तिनीहरूको प्रेम, र परमेश्वरको आदर तथा महिमा यति गहिरो हुन्छ, अनि पापको अत्यन्त पापमय स्वभावबारे तिनीहरूको दृष्टि यति स्पष्ट हुन्छ, कि तिनीहरूलाई पीडामा परेको, यहाँसम्म कि आह भरिरहेको र कराइरहेको अवस्थाको रूपमा चित्रित गरिएको छ। इजकिएलको नवौँ अध्याय पढ।”

“तर पाप र धार्मिकताको बीचको व्यापक विरोधाभासलाई यसरी नदेख्ने, र परमेश्वरको सभामा उभिई छाप ग्रहण गर्नेहरूले जस्तै अनुभव नगर्ने सबैको सर्वसाधारण वध, संहारका हतियार बोकेका ती पाँच जनालाई दिइएको आदेशमा यसरी वर्णन गरिएको छः ‘तिमीहरू उसको पछि पछि सहरभरि जाओ, र प्रहार गरः तिमीहरूको आँखाले दया नगरोस्, न त तिमीहरूले कृपा गर; वृद्ध र जवान, कन्याहरू, साना केटाकेटीहरू, र स्त्रीहरूलाई पूर्णतः मार; तर जसमा छाप छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाओ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर।’ Testimonies, volume 3, 266, 267.”